

WYKŁAD A K T A T
Biuro Prac Senackich
06.09.07
4228 podpis.....

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 5.09.07

nr. 5603 podpis..... BPS

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 3.09.2007 r.

DSP-IV-0700-19/07

BM-I-0700-267(2)/07

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Monowany Romie Monnerku

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Pawła Michalaka, złożone podczas 37. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 26 lipca 2007 r., którego tekst przedstawiony został przy piśmie Pana Ryszarda Legutko, Wicemarszałka Senatu, z dnia 30 lipca 2007 r. BPS/DSK-043-484/07, dotyczące nieprawidłowości przy wykonywaniu czynności syndyka w postępowaniu upadłościowym Przedsiębiorstwa Handlowego Barbara i Igor Burdziej Spółki komandytowej w Koszalinie, uprzejmie przedstawiam, w zakresie posiadanych kompetencji, co następuje.

Podległe mi służby nadzorcze przeprowadziły czynności kontrolne w celu wyjaśnienia kwestii niezaskarżenia decyzji podatkowych przez syndyka masy upadłości.

Z relacji opisowej zawartej w akapicie 4. oświadczenia wynika, iż spór upadłych i organów skarbowych dotyczył podatku VAT. Z poczynionych ustaleń wynika, że organy podatkowe zakwestionowały prawidłowość odliczenia tego podatku za kilka miesięcy 2000 r., wydając w tym zakresie w dniu 14 marca 2005 r. sześć decyzji podatkowych. Organy te zakwestionowały pomniejszenie podatku naliczonego o podatek należny po stwierdzeniu, że przedsiębiorcy czynności tej dokonali przed otrzymaniem towaru, tj. z naruszeniem art. 19 ust. 3a Ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11 z 1993 r., poz. 50 z późn. zm.).

Pan Senator podniósł w swoim oświadczeniu, że organy podatkowe do stanu faktycznego z 1999 r. zastosowały przepisy obowiązujące dopiero od dnia 1 stycznia 2000 r. – art. 19 ust. 3a wprowadzony do ww. ustawy w 1995 r. (Dz.U. Nr 132 z 1994 r., poz. 670), którego treść została zmodyfikowana poczynając od dnia 1 stycznia 2000 r. (zmiana Dz.U. Nr 99 z 1995 r., poz. 1100). Niezależnie jednak, czy organy podatkowe jako podstawę zastosowały przepis art. 9 ust. 3a w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2000 r., czy też w brzmieniu obowiązującym po tej dacie, okoliczność ta wydaje się nie mieć znaczenia, bowiem wskazane decyzje dotyczyły zobowiązań za miesiące: styczeń, marzec, kwiecień, czerwiec, lipiec i sierpień 2000 r. oraz faktur wystawionych upadłym w 2000 r. Niemniej, te kwestie pozostają poza kompetencją Ministra Sprawiedliwości, którego zadania odnoszą się do kontroli działalności administracyjnej sądów, a nie organów skarbowych.

Wskazane powyżej decyzje zostały przez syndyka zaskarżone w oparciu o stanowisko wyrażone w piśmie Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 2005 r., PP3-0602-1363/2004/AK/16713BM6, skierowanym do Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Wniesione przez syndyka masy upadłości odwołania rozstrzygnięte zostały jednak negatywnie. Ostatecznie Wojewódzki Sąd Administracyjny skargi syndyka oddalił. W odniesieniu do tych decyzji syndyk masy upadłości wniósł ponadto w dniu 1 grudnia 2004 r. o wznowienie postępowania w związku z wydaniem przez Trybunał Konstytucyjny orzeczenia w dniu 25 października 2005 r. w sprawie SK 33/03, mimo iż zarówno sędzia komisarz, jak i syndyk (adwokat wykonujący zawód w kancelarii adwokackiej) oceniali, iż stanowisko organów skarbowych jest trudne do podważenia, a przy tym orzeczenie Trybunału dotyczy art. 19 ust. 3 b ustawy o VAT, nie zaś art. 19 ust. 3a ustawy, na którym opierały się organa skarbowe przy wydawaniu zaskarżonych decyzji. Syndyk również - za zgodą sędziego komisarza - udzielił radcy prawnemu Eugeniuszowi Wichrowi pełnomocnictwa do reprezentowania syndyka masy upadłości w postępowaniach podatkowych.

W odniesieniu do wskazanej w oświadczeniu decyzji Izby Skarbowej w Szczecinie - Oddział w Koszalinie nr ZPP-4408-292/02 z dnia 27 listopada 2002 r. zostało ustalone, że w dniu tym Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Szczecinie wydał kilka decyzji dotyczących podatku, zaś w dniach następnych - kilka kolejnych. Od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 27 listopada 2002 r. zostały wniesione odwołania, a Izba Skarbowa w Szczecinie po ich rozpo-

znaniu utrzymała zaskarżone decyzje w mocy. Decyzje Izby Skarbowej w Szczecinie zostały zaskarżone do Ministra Finansów - Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej. Od powyższych decyzji zostały wniesione do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargi, które sąd ten oddalił. Następnie, na podstawie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 października 2004 r. w sprawie SK 33/03, syndyk złożył podania o wznowienie postępowań zakończonych decyzjami Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Szczecinie z dnia 27 listopada 2002 r. Poczynione ustalenia pozwalają stwierdzić, że nie można postawić syndykowi zarzutu nienależytego pełnienia obowiązków. Mimo negatywnej opinii co do powodzenia sporów z organami skarbowymi, syndyk (za zgodą sędziego komisarza) podejmował z własnej inicjatywy działania zmierzające do zaskarżenia decyzji podatkowych, bądź umożliwiał upadłym wnoszenie środków odwoławczych za pośrednictwem radcy prawnego Eugeniusza Wichra, któremu udzielił pełnomocnictwa do działania w imieniu syndyka w powyższych sprawach. Zarówno ten pełnomocnik, jak i działająca na podstawie jego substytucji radca prawny Aleksandra Łyczak reprezentowali Państwa Burdziejów w postępowaniu upadłościowym. Nadto w każdym przypadku, gdy przez któregośkolwiek ze współników upadłej spółki wniesione było odwołanie, na pytanie organów uprawnionych do rozpoznania odwołania syndyk oświadczał, iż popiera wniesione przez upadłych środki odwoławcze.

Istotą postępowania upadłościowego jest działanie na rzecz masy upadłości celem jak najpełniejszego zaspokojenia wierzycieli upadłego. Do kompetencji organów tego postępowania należy ocena, czy celowe i korzystne dla masy upadłości i jej wierzycieli jest podejmowanie konkretnych działań - w tym wszczynanie sporów i wnoszenie środków zaskarżenia. Niemożliwe jest zatem uznanie, iż organy postępowania upadłościowego zobowiązane są - wbrew własnej ocenie sytuacji - do podejmowania sporów zawsze w tych przypadkach, gdy upadły uznaje takie działanie za celowe. Nawet zatem, gdyby syndyk masy upadłości zaniechał zaskarżenia decyzji organów podatkowych przyjmując, iż decyzje te są trudne lub niemożliwe do podważenia, stan ten mieści się w zakreślonych mu prawem upadłościowym uprawnieniach. Jeżeli zaniechanie syndyka wynika z niesumiennego pełnienia obowiązków, może to stanowić podstawę roszczeń odszkodowawczych przewidzianych w art. 102 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe, według którego przepisów toczy się postępowanie upadłościowe Przedsiębiorstwa Handlowego Barbara i Igor Burdziej Spółki komandy-

towej w Koszalinie (upadłość ogłoszono w dniu 19 czerwca 2002 r.). W przypadku zarzutu nienależytego pełnienia obowiązków przez syndyka, kwestia ta może być oddana pod ocenę sądu orzekającego w składzie trzyosobowym. Wnioski upadłych w tym zakresie nie zostały jednak uwzględnione. W postępowaniu upadłościowym powołano też radę wierzycieli, która jest dodatkowym organem stanowiąco - kontrolnym, a która to rada nie ma zastrzeżeń do sposobu pełnienia obowiązków przez syndyka.

Analiza zagadnień objętych oświadczeniem Pana Senatora Pawła Michałaka pozwala na stwierdzenie, że organy postępowania upadłościowego podejmowały w ramach tego postępowania działania zgodnie z przepisami prawa i nie dopuściły się zaniedbań, które mogłyby okazać się niekorzystne dla masy upadłości.

Wyrażam nadzieję, że po dokonaniu przedstawionych wyżej ustaleń, odpowiedź niniejsza wyjaśniła wątpliwości związane z kwestiami zawartymi w oświadczeniu Pana Senatora w odniesieniu do czynności syndyka. Ponieważ organy skarbowe nie podlegają nadzorowi Ministra Sprawiedliwości, nie posiadam kompetencji do dokonania oceny ich działań.

z powołaniem
z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
M. Mangowska
Małgorzata Mangowska
PODSEKRETARZ STANU